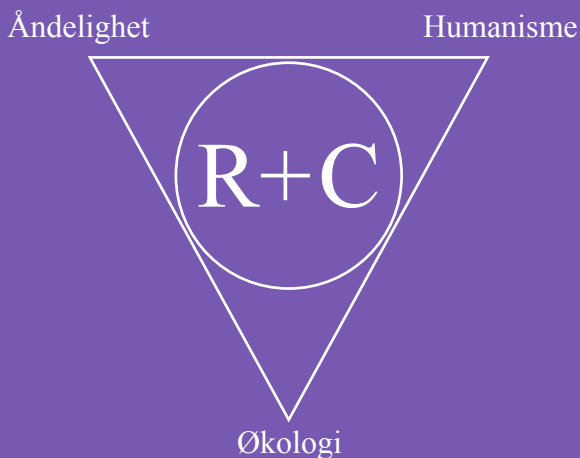

MANIFESTO

Appellatio Fraternitatis Rosae Crucis 1614 - 2014

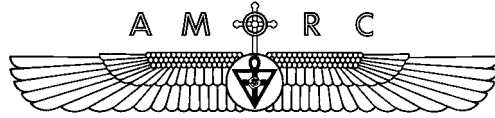
Salutem Punctis Trianguli !

Rosenkorserne steg ut av anonymiteten ved å gi ut *Fama Fraternitatis* i 1614. Vi er representanter for Den Høyeste Storlosjen av Den Antikke Mystiske Ordenen av Rosenkorset som fire hundre år senere nå gjør denne henvendelsen til alle kvinner og menn med gode hensikter. Vi ber dere om å arbeide sammen med oss for at menneskeheten skal komme til forsoning med seg selv, naturen og Det Guddommelige. Derfor kommer vi ut med dette *Appellatio* for å verne om åndelighet, humanisme og økologi...

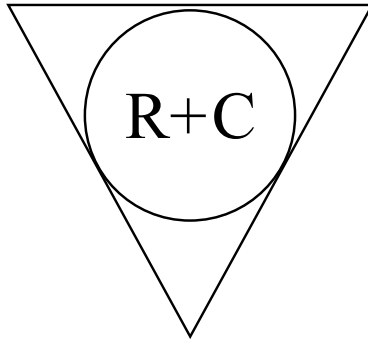
Så er det!

Antiquus Mysticusque Ordo Rosae Crucis

MANIFESTO

Appellatio
Fraternitatis Rosae Crucis

Første utgave: Januar 2014

Alle rettigheter reservert

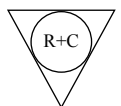
MANIFESTO

Kjære leser,

For fire hundre år siden gjorde et mystisk brorskap seg vidgjeten nesten samtidig både i Tyskland, Frankrike og England da det ga ut manifestet *Fama Fraternitatis Rosae Crucis* i 1614. Teksten skapte mange reaksjoner, særlig blant samtidens tenkere, filosofer og religionsledere, spesielt dem i den katolske kirken. Dette manifestet oppfordret på en generell måte til en Verdensreform innenfor både de politiske, filosofiske, vitenskapelige og økonomiske områdene. Ifølge historikere var situasjonen svært kaotisk i mange europeiske land på denne tiden, ja, til de grader at man snakket åpent om en *europæisk krise*.

Etter *Fama Fraternitatis* kom ytterligere to manifest: *Confessio Fraternitatis* og *Det kymiske bryllup av Christian Rosenkreutz*, utgitt i henholdsvis 1615 og 1616. Forfatterne av disse tre manifestene hevdet å være tilknyttet Rosenkors-brorskapet og tilhørte en gruppe av mystikere kjent som *Tübingen-kretsen*. De var alle glødende opptatt av hermetisme, alkymi og kabbala. Flere år senere gjorde dette brorskapet seg atter kjent da det i 1623 satte opp flere plakater i gatene i Paris: "*Vi, representantene for det Høyeste Kollegium av Rose-Croix, oppholder oss her, synlige og usynlige, i denne byen ved den Høyestes nåde...*"

Hensikten med dette *Appellatio* er ikke å løfte frem Rosenkors-Ordenens historie eller Ordenens tekster. Vi ønsker med dette skriftet å feire firehundreårsjubiléet for utgivelsen av *Fama Fraternitatis*, det grunnleggende manifestet fra den historiske Rosenkors-Ordenen. Når vi skriver "historisk", er det fordi denne Ordenen tradisjonelt sporer sin opprinnelse tilbake til Mysteriskolene under det 18. dynastiet i

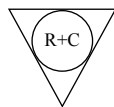

antikkens Egypt, slik som den kjente Rosenkorseren Michael Maier fra 1600-tallet opplyste i en av sine bøker: *"Vårt opphav er egyptisk, brahmansk, det nedstammer fra Eleusis- og Samothrake-mysteriene, de persiske magere, pythagoréerne og araberne."*

Trofast mot vår tradisjon ga vi ut et manifest i 2001 med tittelen *Positio Fraternitatis Rosae Crucis*. Der tilkjennega vi våre standpunkter som gjelder menneskehetens tilstand. Vi la hovedsakelig vekt på økonomi, politikk, teknologi, vitenskap, religion, moral og kunst, og – ikke å forglemme – menneskehetens situasjon sett i et økologisk perspektiv. Noen historikere plasserer dette manifestet på lik linje med de tre tidligere manifestene. Det er blitt lest av millioner av mennesker verden over og er allerede et grunnlag for ettertanke og meditasjon for mange. I noen land blir elevene oppfordret til å lese det; i andre har det til og med blitt gjort tilgjengelig for folk flest via kommunale og nasjonale biblioteker; for ikke å snakke om alle dem som har lagt det ut på Internett.

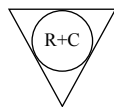
Fire hundre år etter *Fama* og tretten år etter *Positio*, følte vi at det var nødvendig enda en gang å gjenta vår bekymring for menneskeheten. Tiden går og den fremtiden som vi går i møte år etter år, tiår etter tiår, er stadig til stor bekymring. "Krisen" som den vanligvis blir kalt, ser ut til å ha satt seg hardt i mange land. Til tross for det er vi ikke pessimistiske, heller ikke endetidsorienterte når det gjelder vår fremtid. I *Rosenkors-profetiene* som ble utgitt i desember 2011, skrev vi om dette temaet: *"Vi er optimistiske når det gjelder fremtiden ... Under overflaten skaper denne vanskelige tiden som vi gjennomgår, en 'nødvendig overgang' som bør gjøre det mulig for menneskeheten å transcendere og bli født på nytt."*

På samme måte som *Positio*, er heller ikke *Appellatio* ment for en elite, men for alle dem som hører om skriften og tar seg tid til å lese den. Noen vil finne den temmelig foruroligende, mens andre vil betrakte den som utopisk. *Appellatio* er slett ikke dogmatisk eller ideologisk. Vi ønsker ganske enkelt å uttrykke idéer med det. De er

hverken nye eller originale i og for seg, særlig ikke for Rosenkorsere. Slik vi ser det, vil de mer enn noensinne oppfordre oss til en grundig ettertanke. Vi ønsker å sende ut en appell om åndelighet, humanisme og økologi. Ifølge oss er dette vilkårene for at menneskeheten skal kunne bli født på nytt – på alle plan – og finne lykken som vi lengter etter.

A.M.O.R.C.s Høyeste Råd

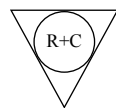

APPELL OM ÅNDELIGHET

Slik vi ser det, så rammer krisen mange – ja, kanskje alle – land. Den er ikke entydig sosial, økonomisk og finansiell i sitt vesen. Ser vi den i et større perspektiv av begrepet, er den en konsekvens av en sivilisasjon i krise. Sagt på en annen måte, så er det menneskeheten som er i krise. Hvilken krise? Selv om vi tok opp deler av dette spørsmålet i *Positio*, føler vi at det er viktig å vende tilbake til det og gjennomgå det grundig. Vår filosofi og våre idealer får oss til å se det som en plikt å engasjere oss både som Rosenkorsere og som medborgere. I motsetning til det som kanskje er blitt hevdet om oss, har vår vektlegging av åndelighet aldri svekket vår interesse for det materielle. Det kan man se ut fra den ytterste hensikten med vår søken, som alltid har vært å oppnå mesterskap i livet.

For det første mener vi at menneskeheten er inne i en åndelig krise. Slik vi ser det, har dette ubestridelige faktum to årsaker. De største religionene som ble etablert for hundrevis av år siden, svarer ikke lenger på de eksistensielle spørsmålene som kvinner og menn stiller i dag. Hverken religiøse doktriner eller moral er tilpasset vår tid. Dette forklarer hvorfor flere og flere forlater dem. Slik blir det skapt et stort åndelig vakuum som menneskene ikke en gang forsøker å fylle. Samtidig har samfunnet blitt stadig mer materialistisk i det vi kaller de utviklede landene. Menneskene her blir drevet til å søke lykken gjennom materielle eiendeler og overdrevet forbruk. Denne trenden har økt pengenes makt betydelig og fordreid bruken av dem. Penger har gått fra å være et middel til å bli selve målet, noe man gjerne vil eie til tross for at de i og for seg ikke er noe som helst.

Betyr dette at religion i dag ikke har noen fremtid? Før vi besvarer spørsmålet, vil vi gjenta at vi respekterer religioner. De tilbyr sine tilhengere alt det edle som gjør det mulig for dem å utøve sin daglige tro. Som vi før har sagt, så har samvittighet og mentalitet likevel

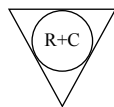

utviklet seg mye siden religionene oppstod. I manges øyne, særlig hos de unge, er deres trosbekjennelser foreldet. Etersom de har vært ute av stand til, ikke visst hvordan eller ikke har ønsket å oppdatere sine lærdommer, tror vi at religionene er dømt til å forsvinne etterhvert. Det som vil bli stående etter dem, vil være religiøse monumenter skapt opp gjennom århundrene og alle tekstene som er knyttet til dem, inklusive de som er ansett for å være hellige slik som Bibelen, Koranen, Upanishadene, Tripitaka osv.

Når det gjelder emnet penger, så er det ikke et spørsmål om å gripe til karikatur eller demagogi. Som byttmiddel er det en nødvendighet for å leve i et samfunn. Vi trenger penger for å anskaffe det som trengs til vårt materielle velbefinnende og for å imøtekomme den rettmessige trivselen som vår tilværelse kan tilby. Over lengre tid har imidlertid penger fått for stor betydning, ja, til de grader at de grunngir og styrer praktisk talt alle områder for menneskelig aktivitet. Penger har i dag fått kult-status, nærmest som en religion med sannsynligvis den største tilhengerskaren i verden. Vi ofrer uheldigvis hver eneste dag våre beste etiske vurderinger som ærlighet, integritet, rettferdighet og solidaritet på pengenes alter. Dermed blir penger mer enn noensinne et forfalletts virkemiddel.

Ut fra det vi skriver her, må man ikke tro at Rosenkorserne forfekter noe slags *fattigdomsløfte* eller at vi tror at materielle goder er uforenlige med åndelighet. Helt siden mennesket trådte frem på Jorden, har det alltid søkt å bedre sine levevilkår og være lykkelig. Denne tendensen ligger dypt i mennesket og er en del av det vi kaller *evolusjonen*. Det betyr ikke at hensikten med tilværelsen er å bli rik, men det er hverken naturlig eller normalt å søke fattigdommen. Det å være materielt og finansielt bunnskraft, gjør ikke et menneske noe bedre menneskelig sett. Det – eller det å være rik, for den saks skyld – er heller intet kriterium for åndelig utvikling.

Det er vårt syn at den lykken som mennesket mer eller mindre bevisst etterstreber, finnes i balansen mellom det materielle og det ånde-

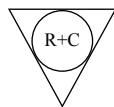

lige, dog ikke utelukkende i det ene eller det andre. Et individ kan derfor ikke være lykkelig om det konsentrerer seg kun om det åndelige så til de grader at det frarøver seg sitt rettmessige velbefinnende i livet. Det samme gjelder for dem som lar materielle eiendeler være den eneste grunnen for sitt velbefinnende. Dette forklarer hvorfor mange av dem som vi tror er fremgangsrike, tvert i mot er dypt ulykkelige. De lider av en indre tomhet som *all verdens gull* aldri klarer å fylle. Vi kjenner uttrykket *lykken kan ikke kjøpes* selv om penger sikkert kan gi et bidrag til den.

Om vi antar at et menneske ikke bare er en materiell kropp som holdes i live ved fysiokjemiske prosesser, men også har en sjel, kan vi dessuten forstå at det krever en bestemt form for næring, nemlig åndelighet. Hva er så åndelighet? I samsvar med det vi har sagt tidligere, overskrider den det religiøse. Med andre ord er den ikke begrenset til en tro på Gud og å følge en religiøs trosbekjennelse – uansett hvor respektert den måtte være. I stedet innebærer det å søke en dypere mening med tilværelsen og gradvis vekke det beste i oss. En slik søken savner vi i stor grad i dag. Det forklarer den kaotiske tilstanden som verden befinner seg i og den motløsheten den har sunket ned i over de siste tiårene.

Det store flertallet av mennesker fra alle land og nasjoner føler at de befinner seg inne i en mørk tunnel som ingen ser enden på, heller ikke deres ledere som styrer dem. De er heller ikke klar over at det lyset de håper skal dukke opp, bare kan komme fra dem selv og ikke fra en utvendig kilde. Det bringer oss tilbake til åndelighet og behovet for å la noe annet enn det materielle løse menneskehetens problemer. Du som leser dette, er kanskje en av dem som ikke godtar sjelens eksistens. Du er naturligvis i din fulle rett til det. I så fall tillater vi oss å stille deg følgende spørsmål. Ta deg gjerne tid til å besvare dem for deg selv:

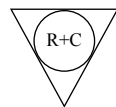
- Hva tilskriver du det som normalt kalles ”samvittighetens stemme”?

- Hvordan forklarer du menneskets begavelse for slike gode egenskaper som vennlighet, sjenerøsitet, medfølelse og kjærlighet?
- Tror du innerst inne at våre vakreste kunstverk, det være seg maleri, skulptur, musikk eller andre kunstformer, bare kommer fra kunstnerens sinn?
- Hvordan forklarer du at millioner av kvinner og menn verden over som har opplevd klinisk død, vender tilbake til livet med minnet om det de ”så” og ”hørte” ”på den andre siden”?
- Tror du virkelig at om sjelens eksistens bare var en illusjon, så skulle de største tenkere og filosofer som vi kjenner til, likevel ha anerkjent den som en selvfølgelig sannhet?

Det er sikkert at hvert eneste menneskelig vesen har en sjel. Slik vi ser det, er det dette som gjør hver og en av oss til et bevisst, levende vesen med evnen til å tenke og oppleve sinnsbevegelser. Menneskets bedre side har også sitt tilhold i sjelen. Når vi lever på Jorden, er det nettopp for å høyne bevisstheten om sjelens egenskaper og uttrykke dem ved vårt skjønn og oppførsel. Uheldigvis er det alt for få mennesker, også blant de troende, som gjør dette. Det forklarer nærværet av uvilje, intoleranse, selviskhet, misunnelse, stolthet og hat i verden. Det forklarer også urettferdighet, konflikter, ulikheter og lidelse som alle har sitt opphav i dette forholdet. Det er sant at ondskapsfullhet kun eksisterer ved fraværet av det gode, og det har utelukkende sine røtter i menneskets adferd. Derfor er ondskap ikke noen gjerning utført av Gud eller djevelen, som aldri har eksistert, ei heller noen av djevelens påståtte demoner.

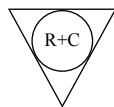
Hva så med Gud? I hundrevis av år har troende forestilt seg Gud som et menneskelignende vesen som sitter et eller annet sted i Himmelen og styrer menneskenes skjebne. I et forsøk på å behage og vinne Guds gunst, har de fulgt og følger fortsatt de retningslinjer som religionene har vedtatt og som bygger på deres Hellige Bøker. Det er

likevel åpenbart at det å tro på Gud og holde seg til en trosbekjennelse som sies å være guddommelig inspirert, ikke er nok for å oppnå lykken. Var det tilfellet, ville millioner av troende verden over ha vært lykkelige, med unntak av ateistene. Slik er det imidlertid ikke. Det betyr at den lykken som hvert menneske etterstreber, finnes bortenfor religiøsitet. Den bor i åndeligheten slik vi har definert den tidligere.

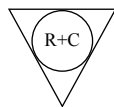
Før vi gir deg vår oppfatning av Gud, skal vi tale om hvorfor vi tror at Det Guddommelige eksisterer og hvorfor ateismen er en feilbedømming, selv om ateismen er respektabel i og for seg. Om vi er troende eller ikke, kan vi ikke fornekte universets eksistens. Fra et fornuftsmessig perspektiv må det derfor være effekten av en kreativ årsak. Ettersom universet er styrt av lover som vitenskapen selv beundrer, må det følge at denne årsaken er svært intelligent. Hvorfor kan vi ikke, som en konsekvens, likestille det med Gud og se Gud i Den absolutte og upersonlige Intelligensen som befinner seg ved Skapelsens opprinnelse? Vi kan minne oss om at universet fra begynnelsen av, bare var et punkt av energi på størrelse med et atom. Det inneholdt potensialet for alle de galakser, stjerner, planeter og himmellegemer som eksisterer i dag, også Jorden.

Det spørsmålet vi egentlig burde stille oss selv om Gud, er ikke om Gud eksisterer, men på hvilken måte Det Guddommelige griper inn i våre liv. Slik vi ser det, griper Det Guddommelige inn tilsvarende vår respekt for nettopp de lover som Det Guddommelige viser seg ved i universet, i naturen og hos menneskeheten selv. Det innebærer å studere disse lovene, noe som Rosenkorserne alltid har viet seg til. Du vil merke deg at denne måten å nærme seg Gud på og hvordan Det Guddommeliges rolle virker i vår tilværelse, har mer en vitenskapelig enn en religiøs bibetydning. A.M.O.R.C. har aldri avvist vitenskapen, tvert i mot. Av den grunn har A.M.O.R.C. siden begynnelsen av 1900-tallet økonomisk støttet Det internasjonale Rosenkors-universitetet, som har en naturvitenskapelig seksjon.

Mer enn noensinne er tiden nå moden for å bevege oss over fra religiøsitet til åndelighet. Det betyr i klartekst å erstatte bare en tro på Gud med kunnskapen om guddommelige lover – det betyr naturlover, åndelige og universelle lover. Det velbefinnende vi søker, også det på det materielle planet, finnes i denne kunnskapen og i den visdommen som kommer fra den. Et gammelt Rosenkorsuttrykk sier at ”*mennesket må frigjøre seg fra uvitenheten og den alene*”. Noe av det verste et menneske kan gjøre mot seg selv, mot andre og sine omgivelser, er å forbli uvitende. Det er også grunnen til at forskjellige former for overtro vanærer menneskeheten og hindrer den fra å oppnå fullkommenhet. Gi derfor ditt eget liv en åndelig retning. Med andre ord skal du ikke være en levende ting, men en levende sjel.

Du lurer kanskje på vårt syn på sekularisering. Så lenge de klassiske eller moderne østlige eller vestlige religionene er grunnlagt på dogmer og er strukturert i samsvar med autokratiske systemer, tror vi at sekularisering er helt nødvendig for å beskytte samfunnet mot enhver form for teokratisk avdrift. Når det er nevnt, håper vi på en tid da åndelighet som en søken etter kunnskap og visdom, kommer til å bli en vanlig praksis i hverdagen. Da kommer politikk til å sammenfalle med filosofi, og den vil bli inspirert av *kjærligheten til visdom* slik det var i den antikke greske sivilisasjonens storhetstid. La oss huske at denne integrasjonen fremfor alt annet var demokratiets vugge og kilden til begrepet republikk. Vi må også erindre at det store flertallet av de greske filosofer var spiritualister.

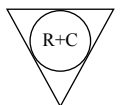

APPELL OM HUMANISME

Selv om du ikke skulle være positivt innstilt til vår appell om åndelighet, så vil vi likevel be deg om å vise humanisme i hverdagen. I punkt 10 i *Rosenkorsdeklarasjon for de menneskelige forpliktelsene* utgitt av A.M.O.R.C. i september 2005, står det: *"Hvert individ er forpliktet til å betrakte hele menneskeheten som sin familie og under alle forhold og på alle steder å oppføre seg som en verdensmedborger. Dette innebærer å gjøre humanisme til grunnlaget for sin oppførsel og sin filosofi."* Om alle mennesker oppførte seg slik mot hverandre, skulle ordet *menneskelighet* få sin fulle betydning. Det skulle bli en fullstendig edel og universell fremvisning av Jordens brorskap. Da ville vi oppleve fred mellom mennesker og nasjoner.

Hva betyr det egentlig å *være humanist*? For det første vil det være å se sine medmennesker som blodsbrødre og -søstre der forskjellen kun finnes utenpå. Når det er nevnt, vil vi ikke skrive under på dogmet om at menneskene stammer fra et og samme par slik som Det gamle testamentets Adam og Eva. Denne påstanden er ubegrunnet både ut fra et ontologisk og et vitenskapelig perspektiv. Et slikt slektsbånd skulle faktisk raskt ha ledet til fysisk og mental degenerering. Mennesket stammer fra dyreriket, mener vi. Det har i sin tur gjennomgått en uendelig lang og langsom utviklingsprosess siden livet dukket opp på Jorden. Uansett deler vi det samme settet av gener, og blodet som renner gjennom våre årer, er i bunn og grunn det samme. Dette gjør mer enn å danne et fellesskap, for dette er selve menneskeheten.

Som du sikkert vet, viser noen antropologer til tre, og til og med fire, raser: hvit, gul, svart og rød. Denne distinksjonen er forlatt av vitenskapen for mange år siden. Man foretrekker å bruke det globale begrepet en menneskelig rase. Ved å gjøre det har man kanskje håpet å frata rasistene argumentene om en "fysiologisk" natur? Om så er tilfelle, trenger det ikke å være rasistisk å anerkjenne eksistensen av

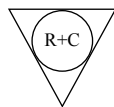

flere ”raser”. Det gjelder særlig når man ikke kan fornekte at det er ganske tydelige morfologiske forskjeller mellom europeere, asiater og afrikanere. Det er imidlertid rasistisk å tenke og påstå at en ”rase” er overlegen andre, særlig gjelder det den vi selv tilhører. Det faktum gjenstår at en sann humanist mener at vi mennesker er så og så mange celler av en og samme kropp – nemlig menneskeheten.

Mange mennesker har en tendens til å foretrekke dem som tilhører samme ”rase”, har samme nasjonalitet, deler de samme politiske synspunkter eller følger samme religion. Dette føles bekvemt og gjør at man kjenner seg trygg. Det er likevel ingen grunn til å avvise andre eller, enda verre, å hate dem. En ekte humanist respekterer alle ulikheter, selvfølgelig under den forutsetning at de ikke undergraver hverandres verdighet eller integritet. Med andre ord, man viser toleranse og opptrer ikke overlegent. Slik sett er det tegn på forstand ettersom intoleranse i alle former er en dumhetens egenskap og/eller hovmodighet. Denne svakheten eller mangelen, for å være mer nøyaktig, er uheldigvis en av de vanligste. Det forklarer hvorfor det er så mange konflikter mennesker imellom.

Når det gjelder toleranse, kan vi huske A.M.O.R.C.s motto: ”*Størst mulig toleranse innenfor størst mulig frihet.*” Dette er forklaringen på at vi har kristne, jøder, muslimer osv. blant oss sammen med mennesker uten noen religiøs tilknytning. Noen er til og med ateister, og enda setter de pris på vår Ordens aksepterende natur. Rosenkors-Ordenen har dessuten alltid inkludert menn og kvinner av alle slag. De kan ha ulike og til og med motsatte politiske synspunkter. Tross ulikhetene er Rosenkorserne i stand til å vise hverandre gjensidig respekt og beholde de harmoniske forholdene. Hvorfor skulle ikke menneskeheten også kunne gjøre det?

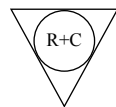
Du kjenner sikkert til Jesu bud: ”*Elsk din neste.*” Det forklarer han ved å si at vi skal gjøre mot andre det vi ønsker at andre skal gjøre mot oss. Om vi er ateister eller troende, uansett hvilken religion, kan vi ikke nekte for at dette budet oppsummerer den ideelle fremferd som

hver av oss bør vise i forhold til andre. Selv om vi står fritt til hverken å se en åndelig mester eller messias eller kristendommens aktede frelser i Jesus, så burde vi erkjenne at han var en uvanlig humanist. Han revolusjonerte skikk og bruk i sin tid ved å tale for solidaritet og fred i en slik grad at han makte menneskene til å elske sine fiender.

Dagens samfunn er blitt alt for individualistisk i den forstand at ”hver og en er seg selv nærmest” er blitt en god tatt leveregel. Påvirket av materialismen, de sosiale og økonomiske krisene som verden har opplevd gjennom flere tiår, ønsker flere og flere bare å tenke på sin egen velferd og vise likegyldighet overfor andres velferd. Denne holdningen skaper avstand mellom medborgerne og gir et avhumanisert samfunn. Oven i kjøpet har vi det faktum at de mange formene for menneskelig samkvem er blitt erstattet av direkte kommunikasjon. Vi tar oss ikke lenger tid til virkelig å prate med våre nærmeste eller våre naboer. Likevel skryter vi av at vi har mange (virtuelle) venner på de forskjellige sosiale nettverkene. For et paradoks! La oss igjen lære å samtale ved fysisk kontakt med hverandre, hjerte til hjerte, om ikke fra sjel til sjel.

Det står i *Positio*: ”Vi legger merke til at kløften mellom de rikeste og de fattigste nasjonene blir stadig større. Vi kan iaktta den samme foreteelsen i det enkelte land, mellom de dårligst stilte og de som er best stilt.” Situasjonen er blitt enda verre siden publiseringen av *Positio*. Ingen humanist kan slå seg til ro med dette, særlig når fattigdom og elendighet ikke er skjebne. Slike forhold er ofte et resultat av dårlig forvaltning av naturressurser samt produktet av den lokale, nasjonale og internasjonale økonomien. Dette skjer med andre ord mye på grunn av menneskets egoisme og mangel på solidaritet. Enten de innser det eller ei, så er nasjonenes mulighet til å overleve mer enn noensinne avhengig av deres evne til å dele og samarbeide – både innbyggerne og landene imellom. Som et resultat av globalisering vil vi mystisk sett si at deres karma er sammenbundet. Ingen nasjon kan blomstre på lengre sikt uten å ta hensyn til dem som fortsatt trenger hjelp.

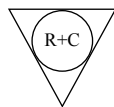

Slik vi har referert til globalisering, tror vi at den ikke kan snus. Det er derfor meningsløst å motarbeide den. Helt siden mennesket oppstod, har det utvidet sitt virkefelt og samkvem med andre. Først fra en klan til en annen, så fra en by til en annen, et land til et annet og endelig fra et kontinent til et annet. Kommunikasjon har med sin utvikling gjort verden mye mindre. Denne naturlige utviklingen burde vi gledes over. Den bærer med seg en gjensidig forståelse og fred mellom mennesker. Prosessen er imidlertid i sin spede begynnelse og støtter på kulturforskjeller, forskjellige økonomiske og politiske systemer som stadig gir større ulikheter. Derfor tror vi at globaliseringen må gå hurtigere og gis en humanistisk retning, slik at den er til fordel for alles velferd.

Vi tar nå opp et helt annet emne. Individualisme er ikke det eneste hinderet for humanisme slik Rosenkorserne forestiller seg og ønsker den. Den betydning som maskiner har fått gjennom mekanisering og robotisering i industriprosesser er også avgjørende. De skulle ha hjulpet oss med de mest anstrengende oppgavene, men har nå erstattet arbeidstagere med effektivisering og profitt som motiver. Denne overdrevne bruken av maskiner i vårt samfunn har bidratt til å avhumanisere det og øke arbeidsløsheten som et sosialt problem. Det er derfor viktig å sette mennesker inn i stedet for maskiner når det er mulig, og vi må bryte ut av det materialistiske dogmet som sier at *tid er penger*.

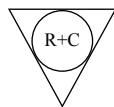
Mennesker er likevel ikke bare blodsbrødre og -søstre uavhengig av "rase". De er også sjelsfrender som stammer fra den samme åndelige kilden, Den Universelle Sjelen. Det eneste skillet dem imellom er nivået på deres indre utvikling eller den grad de har nådd i bevisstheten om sin egen guddommelige natur. Vi kan legge til at vi har den oppfatningen at hvert individ reinkarnerer så mange ganger som det trenger for å komme på det bevissthetsnivået og når det stadiet av visdom som det er mulig å manifestere på Jorden. Godtar du dette prinsippet, eller rettere: denne loven, innser du at alle ulikheter som modenhet, kløkt, ansvarsfølelse og humanisme hovedsakelig er

avhengig av at noen har gjennomlevd flere inkarnasjoner enn andre. I dette perspektivet er ingen overlegen noen andre; noen er bare mer åndelig utviklet.

Selv om man ikke tror på Gud, må en humanist likevel ha troen på mennesket og dets evne til å overgå seg selv og vise sin bedre natur. Det er sant at når vi ser tilbake på menneskets historie og betrakter dets situasjon i dag, kan vi forstå at mennesket er grunnleggende individualistisk. Vi forstår at menneskenes svakheter og tilbakeslag har forutbestemt dem til å skade hverandre. Bak alt det ytre har menneskene likevel utviklet mye når det gjelder bevissthet. Verden over reiser flere og flere seg opp mot urett og ulikheter. De demonstrerer mot krig til fordel for fred, fordømmer diktaturer og totalitære regimer, krever økt medmenneskelighet, hjelper de som rammes, engasjerer seg i naturvern osv. De gjør det fordi sjelen, ifølge Platon, gir impulser til hvert menneske om å trakte etter det gode, det vakre og det sanne. Hver enkelt av oss må ganske enkelt bli bevisst om dette og handle deretter.

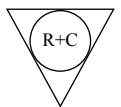
Gjennom historien har mennesker vist kapasitet til å utføre bragder når de har brukt sine edleste og mest oppfinnsomme sider. Om det har vært innen arkitektur, teknologi, litteratur, vitenskap, kunst eller i mellommenneskelige forhold i et land, så har de brukt sin intelligens, kreativitet, følsomhet, solidaritet og medmenneskelighet. Denne iakttagelsen er i seg selv trøsterik fordi den bekrefter at mennesket er villig til å gjøre godt og arbeide for andres og egen lykke. Det er av den grunn du trenger å være humanist og ha troen på deg selv.

APPELL OM ØKOLOGI

Etter vårt syn kan du ikke være humanist uten å være miljøvenn. Hvordan kan du ville at alle mennesker skal være lykkelige uten å bry deg om å bevare planeten som vi lever på? Vi vet dog alle at den er i fare og at menneskeheten for en stor del er ansvarlig for at alle typer forurensning, ødelagte økosystemer, økt avskoging, utryddelse av dyr osv. skjer. De fleste forskere er enige om at den globale oppvarmingen er menneskeskapt. Om vi ikke er ansvarlige for årsaken til den, er vi i alle fall medvirkende til at den øker i omfang, særlig gjennom utstråling av drivhusgasser. Mange forskere har dessuten koblet den globale oppvarmingen til at stormer og naturkatastrofer har økt i omfang og antall med enorme tap av menneskeliv og materielle ødeleggelser som resultat. Vår planet kommer åpenbart til å bli ubeboelig for milliarder av mennesker og kanskje hele menneskeheten, hvis ingen drastiske forholdsregler blir tatt for å stoppe vår forkastelige behandling av kloden.

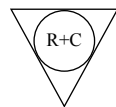
Fortidens sivilisasjoner mente at Jorden var alt levendes Mor og ble dyrket som Moder Jord. I våre dager er det bare visse urbefolkninger som Australias aboriginere, amazonas-indianere og afrikanske pygméer, for å nevne de mest kjente, som fortsatt dyrker Henne. De fleste mennesker i dag ser på Jorden mest som en kilde for ulike typer av økonomisk vinning. Vi har utnyttet den hinsides all fornuft og til stor skade for Jordens helse. Vi bruker ordet *helse* når vi snakker om Jorden, fordi det er selvfølgelig for oss at vår planet er levende og til og med bevisst. Du bør tenke over den livskraft som Jorden viser i naturen og den intelligens som den uttrykker gjennom de forskjellige rikene, for ikke å glemme alt som utgjør dens skjønnhet. Dette er så sant at også en ateist kan ”gjøre den til gud” og synes at den er et Skapelsens mesterverk.

Ifølge forskere oppstod Jorden for omlag fire og en halv milliarder år siden. Liv oppstod for omtrent fire milliarder år siden og hominider kom for rundt tre millioner år siden. På mindre enn hundre år har vi likevel gjort så store inngrep i Jorden at både dens fremtid og dermed vår egen, er alvorlig truet. Trusselen er så stor at selve Jordens eksistens er gjenstand for internasjonale toppmøter. Disse toppmøtene forblir dessverre teoretiske og forvandles til konsensus og enstemmige vedtak som er uten den nødvendige handlekraft til å rette opp situasjonen. A.M.O.R.C. ser hvor viktig det er å bidra til å forhøye bevisstheten om økologi og utgav i 2012 en *appell om åndelig økologi*. Den ble opplest for det brasilianske senatet under *Earth Summit* i Rio. Tilsvarende seminarer har vært arrangert i mange land, men kunnegjøringen av realitetsorienterte beslutninger uteblir. Dette er latterlig sett i lyset av den alvorlige situasjonen vi er inne i og er fortsatt kilde til konflikter mellom forskjellige sosioøkonomiske interesser.

Flertallet av de utviklede landene, iberegnet de aller rikeste, har blitt rike ved å fremme økonomi på bekostning av økologi. Det er klart at om utviklingslandene følger den samme økonomiske modellen som er basert på overproduksjon og økt konsum, vil de miljømessige problemene som vi står overfor, bli dramatisk forverret. Dette er dessverre den retningen som utviklingslandene følger i dag, og med de forbildene de har, kan ingen klandre dem for det. Med hensyn til den faktiske situasjonen, kan vi bare håpe at de, tross alt, lykkes å gi avkall på denne modellen og erstatte den med et system som forener økonomi og økologi. Dette burde være en stor og betydningsfull lærdom for hele menneskeheten.

Rosenkorsere er ikke ønsketenkere som kun er opptatt av en åndelig side ved eksistensen. Vi er i sannhet mystikere i ordets opprinnelige betydning. Vi er med andre ord kvinner og menn som er interesserte i studier av livets mysterier, men vi vet også at det er ”her nede” som vi må etablere det paradiset som religionene plasserer i livet etter dette. Skal vi klare det, må vi mennesker lære oss å bruke

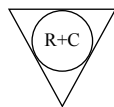

naturressursene og produktene som vi skaper, på en klok måte. Da er det nødvendig å sikre at samtlige nivåer og sider av økonomien kommer likeverdig til nytte for alle folk og deres borgere med hensyn til menneskelig verdighet og til naturen.

Hva kan lede oss til å utvikle en økologisk økonomi? Kan det være frykten for å bli offer for global oppvarming og de påfølgende naturkatastrofer? Åpenbart ikke, for vanligvis tror vi at det bare skjer andre. Så lenge man ikke blir rammet personlig eller blir skadet av det, kommer man bare til å sympatisere med ofrene. Mange vil nok bidra til en eller annen hjelpeorganisasjon for ofre, for så å gå videre i livet og håpe å slippe unna slike katastrofer selv. Skal vi vente til mange flere blir rammet, fremfor alt og særlig dem i de utviklede, rike landene, for at menneskeheten til sist må forstå fakta? Tross dette er vår Moder Jord ille medtatt og risikerer å bli ubeboelig for svært mange.

Et økende antall mennesker blir påvirket av naturkatastrofene som øker over alt på Jorden. Ifølge noen forskere bør vi også merke oss at forventet levealder nå har begynt å avta til tross for at den har økt i de fleste land de siste tiårene. Som en parallell øker også antallet krefttilfeller hurtig. Hvorfor? Det skyldes i hovedsak at luften vi puster i, vannet vi drikker og maten vi spiser er kraftig forurenset bl.a. av nitrater, fosfater, alle typer bekjempningsmidler, farge- og konserveringsmidler. Dette fører uunngåelig til organiske, cellulære og til og med genetiske forandringer. Kombinerer vi dette med det faktum at konsumet av alkohol, tobakk og andre droger øker i en eksponentiell takt, er det ikke overraskende at menneskehetens helse om kort tid møter stor fare.

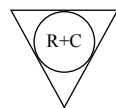
En annen og stor risiko truer helsen for mange, nemlig mengden av elektromagnetiske bølger fra PC-er, mobiltelefoner og andre elektroniske apparater. Det er ennå for tidlig for oss å bedømme risikoen med elektromagnetisk forurensning, men det bør ikke råde noen tvil om at den er årsaken til forskjellige slags sykdommer. Det er ikke snakk om å redusere nytten av disse apparatene. Vi må likevel gjøre

vårt ytterste for å forsikre oss om at bruken av dem ikke fører til forskjellige sykdomstilstander. Dette bør gjelde det ansvar som de som fremstiller og selger dem har. Mange brukere anvender dessuten apparatene uforstandig, det vil si et overbruk til skade for eget velbefinnende. Det er for eksempel et kjent faktum at antallet hjernesvulster har økt mye, særlig hos unge mennesker, etter at mobiltelefonen ble tatt i bruk.

Negative tanker om hat, ondskap, fiendskap, intoleranse, sinne, misunnelse osv. er imidlertid en mer metafysisk forurensning som påvirker menneskeheten. Først og fremst har slike tanker en dårlig virkning på dem som huser eller sender dem ut. Over lengre tid vil tankene bli årsak til fysiske og psykologiske problemer for dem og kan føre til alvorlig sykdom. For det andre rammer tankene det kollektivt ubevisste og fyller det med negative vibrasjoner som i sin tur avfører situasjoner med hat, fiendskap, ondskap osv. Omvendt vil enhver positiv tanke hjelpe både personen som tenker den og menneskehetens kollektive bevissthet. I lys av dette har Rosenkorserne i århundrer hengitt seg til det vi henviser til som åndelig alkymi.

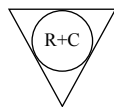
Der det finnes sykdom finnes medisin! Selv om medisinen sammen med kirurgien har gjort store fremskritt og bidratt vesentlig til å forbedre helsen, må vi medgi at dette også har sine svakheter og til og med sine avarter. Slik det er på de fleste områder av menneskelig aktivitet, er helse også påvirket av penger. Man kan faktisk si at sykdom er en melkeku for de store medisinske og farmasøytiske selskapene. Det er nå et kjent faktum at svært mange medisiner er placebo og har ingen av sine påståtte virkninger. Når det gjelder de som beviselig har helbredende egenskaper, er det noen av dem som gir skjebnesvangre bivirkninger. Det samme gjelder for vaksiner. Noen av dem har forstyrret menneskets naturlige immunsystem. Enda en gang må vi presisere at vi aldri avviser medisin eller kirurgi, men det ville vært rent og skjært hykleri å påstå at det eneste formålet med det ene eller det andre er å behandle og helbrede.

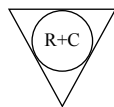
Om det så er på medisinen eller på et hvilket som helst annet område, må menneskene holde seg tett inn på naturen. Så snart vi beveger oss bort fra den, så bryter vi båndene med naturlovene og får betale med vårt eget velbefinnende. Med uvitenhet, stolthet og begjær har vi alt for lenge forsøkt å dominere naturen når vi skulle ha samarbeidet. Vi har vært blinde av selvgodhet slik at vi har glemt at naturens intelligens er uendelig mye større enn den vi besitter. Naturens kraft eier praktisk talt ingen grenser – bortsett fra dem som påtvinges den. Homo sapiens sapiens er det navnet som vitenskapen har gitt vår art og som bokstavelig betyr *mennesket som vet at det vet*. Skjønt det er langt i fra å vite om det vesentlige faktum at det skylder naturen alt og er intet uten den.

For oss er Jorden ikke bare planeten der menneskene lever. Den er også bakgrunnen for vår åndelige utvikling og som lar hver av oss være fullkomne levende sjeler. Jorden har derfor både en jordisk og himmelsk oppgave slik de klokeste tenkere og filosofer gjennom tidene har undervist om over hele verden. Før menneskene innser denne sannheten og handler deretter, kommer den rådende materialismen og individualismen gradvis til å bli verre med alle de negative konsekvenser som følger for den enkelte og for naturen. Mer enn noensinne er det et akutt behov for å gjenopprette Den Treenighet som er grunnlaget for alle esoteriske tradisjoner og som sivilisasjonen selv burde ta i mot, Menneskeheten – Naturen – Guddommeligheten. Når den ikke gjør det, kommer den til å forbli i sin nåværende tilstand av smerte og vil aldri kunne nå den harmoniske tilstanden den er bestemt for.

Vi vet at Jorden også er hjemmet for et mangfold av ville og tamme dyr. De har også en sjel som er individuell for de mest utviklede blant dem og kollektiv for de mindre utviklede. Faktisk er alt levende besjelet av Den Universelle Sjelen og dens bevissthet. Hver og en manifesterer denne sjelen og denne bevisstheten i større eller mindre grad avhengig av sin posisjon i livskjeden og sin egen organisme. Derfor har ingen det samme nivået av intelligens og følsomhet. Det

finnes ikke i noe fall noe tomrom og heller ingen grenser mellom naturens riker, ettersom de er besjelet med den samme livskraften og er en del av den samme kosmiske evolusjonsprosessen som vi ser på vår planet. Menneskehetens rike er det mest fremskredne av alle i denne prosessen. Det betyr likevel ikke at det har retten over andre, men derimot plikter mot dem.

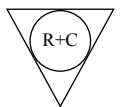

AVSLUTNINGSVIS

Dette var de tanker som vi ønsket å dele med deg i vårt *Appellatio*. Vi tror at det er svært viktig for oss å bevege oss i en åndelig, humanistisk og økologisk retning når det gjelder vår individuelle og kollektive adferd. Måtte vi likevel prioritere, ville det bli til fordel for økologi. Om menneskeheten virkelig hadde lyktes med å finne en langsiktig løsning for de sosiale og økonomiske problemene som den har møtt, og Jorden samtidig hadde blitt ubeboelig eller vanskelig å leve på for de fleste – hvilken nytte og hvilken glede kunne det ha gitt å leve der? I dette spørsmålet har de styrende i alle land og nasjoner et enormt ansvar. De har makt til å ta beslutninger og forsikre seg om at de blir gjennomført. Om menneskene taper interessen for økologi og ikke gjør noe der de er for å ta vare på naturen, så er det tydelig at situasjonen kommer til å bli verre. Fremtidige generasjoner vil arve en planet som bare er en skygge av sitt gamle jeg.

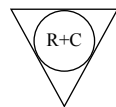
Vår andreprioritet vil muligens forbause deg. Vi gir her prioritet til humanisme og ikke åndelighet. Når vi plasserer menneskene i hjertet av sosialt samvær uten å gjøre forskjell, og når vi samtidig tar vare på naturen, kan dette bare medføre velbefinnende og lykke for oss alle. Dette gjør at du i hver person ser en forlengelse av deg selv, tross de ulikheter og til og med motsetninger som kan finnes mellom oss. Det er ingen lett oppgave. Vårt ego vil lett gjøre oss individualistiske og leder oss til å sette våre egne interesser eller vår egen families og våre nærmestes interesser fremfor andres. Når dette strekkes til sin ytterste konsekvens, er denne egoistiske, ja, selviske, holdningen den underliggende grunnen til diskriminering, segregering, splittelse, motstand, utelukkelse og andre former for avvisning mellom mennesker. I den andre enden av skalaen er humanisme synonymt med toleranse, dele med andre, sjenerøsitet, empati – altså medmenneskelighet. Dette bygger på tanken om at alle mennesker er borgere i verden.

Behovet for å ta hensyn til miljøet er helt tydelig med tanke på planetens tilstand. På samme måte kan ethvert tilstrekkelig følsomt og intelligent individ forstå hvorfor det er en god sak å være humanistisk, uten å være humanistisk selv. På den andre siden finnes det i prinsippet ingen objektiv grunn for å være åndelig. Det er jo umulig å bevise sjelens eller Guds eksistens. Selv ikke den betydningen som Rosenkorserne gir om Det Guddommelige, gir noe bevis. Selv om åndelighet for oss synes å være vesentlig for å oppnå lykke og et fullverdige liv, så forstår vi at noen kan være ateister. Det fremstår fortsatt som klart for oss at universet, Jorden og menneskeheten ikke er her på grunn av tilfeldigheter, men at alt er en del av en transcendent, om ikke guddommelig, Plan. Det er nettopp av den grunn som vi har muligheten til å studere Skapelsen og undres over livets dypere mening. Her er vi både aktører i og tilskuere til Den Kosmiske Evolusjonen slik den manifesterer seg selv i kosmos og på vår planet.

Er du kanskje en miljøvenn og humanist, men ikke åndelig innstilt? Om du ikke er fullstendig materialistisk, betyr det at du kanskje ikke tror på Gud. Du tror i alle fall på naturen og menneskene, og det er både aktverdig og prisverdig. Slik skiller vi mellom en materialist og en ateist. Som en tommelfingerregel har den førstnevnte materielle tilbøyeligheter i forhold til sine idealer, ofte til skade for naturen og uten hensyn til andre. Den sistnevnte er vanligvis en ubevisst troende, eller en som har mistet troen i den religiøse betydningen. Vi tror i alle fall at åndelighet – og ikke religiøsitet – i seg selv er et kurs i humanisme og økologi. Åndelighet er slik som vi har forklart tidligere, basert på kunnskap om de guddommelige lovene, det vil si naturlover, universelle og åndelige lover. Den som søker etter denne kunnskapen, selv uten å ha ervervet den, er i sin natur en idealist.

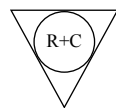
Antropologer tror at den ”moderne” menneskeheten oppstod for omlag to hundre tusen år siden. Sammenlignet med et menneskeliv kan det virke gammelt. Sett i forhold til evolusjonære sykler er den i sin ungdom og viser alle kjennetegn på det. Den søker sin identitet,

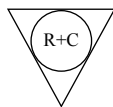

leter etter veien fremover, er bekymringsløs og til og med vågal, tror seg være udødelig, henfaller til overdrivelser, trosser fornuften og ser bort fra sunn fornuft. Dette evolusjonære stadiet har sin tilmålte del av vanskeligheter, prøvelser og feiltagelser. Samtidig har det også behaget, fremgangen og håpet i seg. Dette er en nødvendig fase som lar menneskeheten vokse opp, modnes, blomstre og endelig oppnå det fullkomne. Skal imidlertid det kunne skje, må menneskeheten først bli voksen.

Helt til slutt og i lys av alt det som er nevnt ovenfor, er det mer enn noensinne vårt håp at menneskeheten tar en åndelig, humanistisk og økologisk retning. Da kan den gjenfødtes og bane veien for en *ny menneskehet*, gjenreist på alle plan. Rosenkorserne på 1600-tallet påkalte allerede en slik gjenfødelse i *Fama Fraternitatis*. Den ble avvist av tidens religiøst, politisk og økonomisk konservative mennesker, men ble godtatt av samtidens fritenkere. Med tanke på dagens situasjon i verden føler vi at det er passende og nødvendig å fornye denne appellen på denne åpne måten. Vi håper at den får en god respons denne gangen.

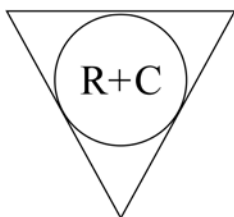
Så er det!

Forseglet den 6. januar 2014

Rosenkors-året 3366

